

מ"ת 3926/10-18 - אומי זאמל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

מ"ת 3926-10-18 מדינת ישראל נ' זאמל(עצור בפיקוח)

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	אומי זאמל (עצור בפיקוח)
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפניי שתי בקשות לעיון חוזר:

האחת, בקשת המבקש לעיון חוזר בתנאי מעצרו בפיקוח אלקטרוני לצורך מתן אישור ליציאה לעבודה;

והשניה, בקשת המשיבה לעיון חוזר לביטול מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני ולהורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים נגדו מאחורי סורג ובריח.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים בשתי הבקשות, החלטתי לדחות את שתיהן, מן הנימוקים שיפורטו להלן.

רקע:

ביום 10.10.18 הוגש נגד המבקש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל שנתיים (פקע ביום 11.12.2006) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה, ונהיגה ברכב ללא ביטוח תקף בניגוד לסעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי.

על פי המתואר בכתב האישום, בתאריך 9.10.18 סמוך לשעה 10.30 נהג המבקש ברכב מסחרי בדרך הבנים סמוך לבית 42 בפרדס חנה כשהוא פסול לנהיגה בתיק 17-02-2996 מיום 1.10.17 פסילה שניתנה בנוכחותו למשך 3 שנים והוא הפקיד את רישונו במועד מתן גזר הדין; וכשהוא ללא רישיון נהיגה תקף כשרישיון הנהיגה שלו פקע ביום 11.12.2006; וללא פוליסת ביטוח בת תוקף המכסה נהיגתו.

בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המבקש עד תום ההליכים נגדו.

בהחלטה מיום 21.10.18, בהתאם לחוות דעת היחידה לפיקוח אלקטרוני ובהסכמת הצדדים, הוחלט על מעצר

המבקש באיזוק אלקטרוני בתנאים מגבילים.

בהחלטה מיום 28.11.18 נקבע כי המבקש יוכל לצאת את המעצר באיזוק בו הוא נתון ל"חלונות פיקוח" יומיים בין השעות 10.00 עד 12.00, לצורך לקיחת בנו לטיפולים רפואיים.

ביום 1.1.19 התקבלה בתיק בית המשפט הודעת היחידה לפיקוח אלקטרוני לפיה המבקש אושפז בבית חולים ואינו תחת פיקוח אלקטרוני ; ובהודעה מיום 2.1.19 דווח כי המבקש שוחרר וחזר לכתובת המעצר, ושוב נמצא תחת פיקוח.

בהחלטות מיום 2.1.19 ומיום 3.1.19 הותר למבקש לצאת לצורך קבלת טיפולי אינהלציה במרפאת קופת חולים, ונקבע כי על המבקש להגיש לבית המשפט אישורים על קיום הטיפולים.

המבקשהודה בתיק העיקרי, וביום 17.10.18 הורשע, על פי הודאתו, בעובדות כתב האישום. בטרם הטיעונים לעונש, בית המשפט הפנה את הנאשם-המבקש לקבלת תסקיר מבחן והתיק נקבע לטיעונים לעונש ליום 7.2.19.

לבקשת שירות המבחן, בהחלטה מיום 12.12.18, ובהסכמת הצדדים, נדחה דיון הטיעונים לעונש ליום 10.3.19. יצוין, כי ב"כ הנאשם ציין כי אין בהסכמה זו כדי להוות הסכמה להמשך מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני, וכי הוא ישקול הגשת בקשה להקלה בתנאי מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני.

עוד יצוין, כי ביום 27.2.19 הגיש שירות המבחן תסקיר חלקי בו הוא ממליץ על דחיית הדיון ב-3 חודשים נוספים לצורך הגשת תסקיר משלים, כשבמהלך תקופה זו יבחן שירות המבחן שינוי וקידום במצבו של הנאשם.

ביום 28.1.19 הגיש המבקש בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו לצורך מתן אישור ליציאה לעבודה בשעות 07.30 - 17.00 במחסן כלים אשר נמצא בסמיכות ישירה למקום מעצרו באיזוק, וזאת בפיקוח ישיר של אחיו שהוא גם בעל העסק. נטען, כי המבקש הינו אב ל-5 ילדים קטנים כאשר אשתו אינה עובדת, וכי המבקש הוכיח כי הוא ראוי לאמון וללכת צעד נוסף לקראת שיקומו.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי המבקש מפר את תנאי מעצרו, וביקשה לקבוע את הבקשה לדיון במעמד הצדדים כאשר היא מבקשת לטעון לעיון חוזר אף היא.

בדיון מיום 5.2.19 חזר המבקש על בקשתו, וטען כי ההפרה הלכאורית בתנאי המעצר נבעה מביקור אצל קצינת המבחן, והותר לו לשוב למקום הפיקוח, ומאז לא נרשמה כל הפרה, והמבקש ראוי למידת האמון שניתנה בו. נטען לשינוי נסיבות עקב המצב הכלכלי אליו נקלע המבקש. נטען כי בתי המשפט נוטים להיענות לבקשות יציאה לעבודה, תוך הפניה לבשפ 1393/07. נטען כי מדובר במבקש הסובל מבעיות רפואיות שונות, כפי שעולה מאישורים רפואיים, שהוגשו וסומנו מ/ב1; ובאשר לאישורים בהתאם להחלטת בית המשפט בקשר לטיפול אינהלציה - נטען כי אלה יוגשו במועד מאוחר יותר.

המשיבה ביקשה לדחות את הבקשה, ולהדק את תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני בדמות ביטול חלונות הפיקוח. ב"כ המשיבה הציגה טופס החלטת ממונה בשימוע שנערך למבקש אצל הממונה על פיקוח אלקטרוני בגין הפרות, שהוגש וסומן מ/ש1, ונטען כי לאור ההפרות החוזרות ונשנות של המבקש, יש להורות על מעצרו מאחורי סורג וברית, וכי תוגש

לכך בקשה מתאימה.

בהחלטתי מיום 5.2.19 הוריתי על קיום דיון נוסף בבקשה ביום 19.2.19, לאחר שהמבקש יגיש את האישורים הרפואיים בקשר לטיפול אינהלציה, ולאחר שהמשיבה תגיש בקשה לעיון חוזר מטעמה. כמו כן, לבקשת המבקש, ובהסכמת המשיבה, הותר למבקש לצאת לסניף הבנק.

ביום 13.2.19 הגישה המשיבה בקשה לעיון חוזר לביטול מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני ולהורות על מעצרו עד תום ההליכים מאחורי סורג ובריח, וזאת לנוכח הפרות כפי שעולה מגיליון התנהגות לתקופת פיקוח נכון ליום 13.2.19 שצורף לבקשה; ונטען כי משהפר המבקש שוב ושוב את תנאי מעצרו, הרי שלא ניתן עוד לתת בו אמון, וכך גם במפקחים.

בדיון מיום 19.2.19 הוצגו אישורים לגבי חלק מטיפול אינהלציה, וב"כ המבקש הודיע כי ידאג להמציא ולסרוק לתיק בית המשפט את כל האישורים (דבר שלא נעשה עד למועד החלטה זו); ונטען כי המבקש ראוי לאמון שניתן בו, שכן כל ההפרות נסובו סביב איחורים מחלונות איזוק לצורך טיפולים רפואיים שלו ושל בנו, והממונה החליט על השארתו בפיקוח. עוד נטען, כי בקשת המדינה לעיון חוזר הוגשה רק לאחר שהמבקש הגיש בקשתו לעיון חוזר. המשיבה מצידה חזרה וטענה כי משהפר המבקש את תנאי מעצרו הרי שאינו ראוי לאמון בית המשפט, וחזרה וביקשה להורות על מעצרו של המבקש עד תום ההליכים, או לחילופין, לבטל את חלונות האיזוק. בהחלטתי מיום 19.2.19 קבעתי, כי מועד למתן החלטה ייקבע לאחר שהמבקש יגיש את כל האישורים הרפואיים בהתאם להחלטות קודמות. כמו כן, לבקשת המבקש, ובהסכמת המשיבה, הותר למבקש לצאת להלווית בן-דודו.

למען שלמות התמונה יצוין, כי בקשת המבקש לצאת לסעודות ניחום אבלים נדחתה על ידי לנוכח התנגדות המשיבה ולנוכח סמיכות זמנים שלא אפשרה לבית המשפט לקיים דיון בבקשה; ובערר שהגיש המבקש על החלטה זו, הוחלט בהסכמת הצדדים על יציאת המבקש לחלונות יציאה.

עוד יצוין, כי על אף החלטתי מיום 19.2.19, טרם הוגשו לבית המשפט כל האישורים הרפואיים בגין טיפולי אינהלציה.

דין

סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו-1996 קובע, כי עיון חוזר בהחלטה בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, ייעשה רק אם "נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה".

ב"כ המבקש טען כי עתירתו הינה בשל שינוי נסיבות המצב כלכלי אליו נקלע המבקש (עמוד 21 שורות 29-32), אלא שלא תמך בקשתו באסמכתאות כלשהן.

לסטטוס המשפטי של מי שנתון בתנאי פיקוח אלקטרוני כעצור יש השלכות בהיבטים שונים, לרבות בהיבט הנוגע לעניינם של 'חלונות פיקוח'. "חלונות פיקוח של מי שנתון במעצר בפיקוח אלקטרוני מוגבלות ככלל לצרכים אישיים חיוניים ("טיפול רפואי, טיפול נפשי או טיפול נדרש אחר הדרוש למפוקח") או לצרכים טיפוליים-שיקומיים ("פגישה עם קצין מבחן" או "לתכלית אחרת שהומלצה בתסקיר המעצר") (בש"פ 77/17 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 11.01.2017)).

ככלל, אין מקום לאפשר יציאתו לעבודה של מי שעצור בפיקוח אלקטרוני, וזאת נוכח מהות הסטטוס בו הוא מצוי (בש"פ 6815/16 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.09.2016)).

כפי שברור שמי שעצור מאחורי סורג ובריא לא ניתן לאפשר יציאתו לעבודה, בה במידה הדעת נותנת כי מי שעצור באיזוק אלקטרוני לא ניתן לאפשר לו לשהות מחוץ למקום הפיקוח למטרה זו, לא כל שכן מקום שמדובר בבקשה לצאת מתחומו למספר שעות רב כל כך (בש"פ 966/16 **מוחמד זידאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.02.2016)).

האפשרות לקביעת חלון פיקוח לשם יציאה לעבודה תינתן במקרים יוצאי דופן שימצאו מתאימים לכך.

בענייננו, בכלל נסיבות העניין, אני סבורה, כי לנוכח ההפרות החוזרות ונשנות של תנאי המעצר, כפי שבאו לידי ביטוי בגיליון ההתנהגות, לא ניתן בשלב זה לתת אמון נוסף במבקש ולהקל בתנאי מעצרו כמבוקש. לכך יש להוסיף את מחדלו של המבקש מלהגיש את כל האישורים הרפואיים בגין טיפולי אינהלציה, בהתאם להחלטות מיום 2.1.19, 3.1.19, 5.2.19 ומיום 19.2.19.

מאידך, לאחר ששקלתי את ההפרות שבוצעו אל מול נסיבות ההפרות, כפי שבאו לידי ביטוי בגיליון ההתנהגות; ובנסיבות בהן הממונה על הפיקוח האלקטרוני ערך למבקש שימוע בגין הפרות המעצר והחליט על השארה בפיקוח; אני סבורה כי יש מקום להורות על ביטול מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני ולהורות על מעצרו מאחורי סורג ובריא כמבוקש על ידי המשיבה. לכך יש להוסיף את מועד הגשת הבקשה לעיון חוזר מטעם המאשימה, אשר הגישה בקשתה למעלה מחודש ימים לאחר החלטת הממונה על פיקוח אלקטרוני.

כמו כן, ולנוכח הצורך בחלונות פיקוח לצורך לקיחת בנו של המבקש לטיפולים נפשיים, גם לא ראיתי לנכון לבטל בשלב זה את 'חלונות הפיקוח' שנקבעו בהחלטה מיום 28.11.18.

אשר על כן, הבקשות נדחות.

תנאי המעצר באיזוק אלקטרוני, כפי שנקבעו בהחלטות מיום 21.10.18 ומיום 28.11.18, יותרו על כנם.

ניתנה היום, כ"ו אדר א' תשע"ט, 03 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.